

Când slujea el în rândul săptămânii sale înaintea lui Dumnezeu, după datoria preoției a trebuit să tămâieze intrând în biserica Domnului, fiind adunată la rugăciune mulțime de popor. Și iată, i s-a arătat lui îngerul Domnului, stând în partea dreaptă a altarului tămâierii. Văzându-l Zaharia s-a temut, dar îngerul a alungat frica de la dânsul, zicându-i: „Nu te teme, Zaharie!”. Și l-a mângâiat, spunându-i că rugăciunea lui este bine primită înaintea lui Dumnezeu și a plecat pe Dumnezeu spre milă, și a cercetat pe Elisabeta, femeia lui, dezlegându-i ei legăturile nerodirii, fiind stearpă și dându-i să nască fiu pe Ioan, cel de un nume cu darul, care prin nașterea sa a făcut bucurie nu numai părinților, ci și la multe popoare. Mulți se vor bucura de nașterea lui. Îngerul a vestit lui Zaharia că fiul său va fi mare înaintea Domnului, nu cu creșterea trupului, ci cu a duhului. Acestea toate auzindu-le Zaharia, se mira și nu credea cele ce se grăiau de vreme ce Elisabeta era neroditoare și amândoi erau bătrâni de ani. Și a zis către înger: „După ce voi cunoaște aceasta? Pentru că eu sunt bătrân și femeia mea trecută în zilele ei”. Și răspunzând îngerul, i-a zis lui: „Eu sunt Gavriil, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis să grăiesc către tine și să-ți vestesc ție aceasta.

Cu haina preoției fiind îmbrăcat, înțelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfa primită, după cuviința preoției, ai adus, Sfinte Zaharia. Și ai fost luminător și văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, preaînțelepte. Și cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, prorocule al lui Hristos.

Cu Înaintemergătorul roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.
(Troparul, glas 4)

Și, iată, vei fi mut și nu vei putea grăi până la ziua în care se vor plini acestea, fiindcă nu ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la vremea lor”. Zăbovind Zaharia în altar, într-o vorbire ca aceasta cu îngerul, oamenii cei ce așteptau în biserică se minunau. Ieșind, Zaharia le făcu semn că era mut și poporul a cunoscut că preotul a văzut vedenie în biserică. Apoi, săvârșindu-și slujba, Zaharia s-a întors la casa sa, pe care o avea în partea muntelui, la Hebron, cetatea Iudeei. Pentru că acea cetate era una dintr-acelea care căzuse în partea sorșului Iudeii. (Luca 1).

După aceasta, împlinindu-se vestirea îngerească și născându-se Ioan din cea neroditoare, când Zaharia i-a scris numele pe tăbliță, îndată i s-a deschis gura lui și i s-a dezlegat limba și grația, binecuvântând pe Dumnezeu.

Când s-a născut Domnul nostru Iisus Hristos în Betleem trimițând ostași în Betleem, ca să ucidă acolo pe toți pruncii, și-a adus aminte și de Ioan, fiul Zahariei, de care știa bine. Gândind să-l ucidă pe el, a trimis într-adins ucigași la casa lui Zaharia, dar n-au aflat trimișii pe Sfântul Ioan, pentru că începându-se în Betleem acea fără de Dumnezeu ucidere de prunci, glasul și țipetul s-au auzit în Hebron, cetatea Iudeei, că nu era așa departe, și pricina țipetului acela s-a știut. Și, îndată, Sfânta Elisabeta, apucând pe pruncul Ioan care avea atunci un an și jumătate, a fugit în munte. Iar Sfântul Zaharia era atunci în Ierusalim, slujind după obicei în biserică, în rândul săptămânii sale, care în acea vreme îi căzuse. Deci, ascunzându-se Elisabeta în munte, se rugă cu lacrimi lui Dumnezeu ca s-o apere pe ea și pruncul. Când a văzut de sus pe ostași cu dinadinsul căutând-o și apropiindu-se, a strigat către muntele cel de piatră care era acolo: „Munte al lui Dumnezeu, primește pe maica cu pruncul!”. Și îndată s-a desfăcut muntele și a primit-o pe ea înăuntrul său și a ascuns-o de ucigașii cei ce o căutau. Irod a trimis la Zaharia în biserică, zicând: „Dă-mi mie pe fiul tău Ioan”. Iar Sfântul Zaharia a răspuns: „Eu acum slujesc Domnului Dumnezeului lui Israel, iar pe fiul meu nu-l știu unde este”. Iar Irod, mâniindu-se, a trimis la dânsul a doua oară și a poruncit, de nu-și va da Zaharia fiul, apoi să-l ucidă chiar pe el. După porunca lui Irod, l-au ucis pe el între templu și altar. Iar sângele lui care s-a vărsat pe marmură s-a închegat și s-a făcut ca piatra spre mărturie lui Irod și spre veșnica lui osândire.

(www.basilica.ro)